

sobota, 15.04.2023

Kapłani w latach 1785 - 1890

Proboszczowie

Ks. Antoni Tolksdorf

(1785 - 1822)

Ks. Stanisław Łubieński (Łubiński)

(1817 - +1864) od 1822 proboszcz

Ks. Józef Osiecki

(1872 - 1873)

-

Ks. Tomasz Kwiatkowski

1880

Ks. Marcján Morzejewski

1884 (administrator)

Ks. Stanisław Żebrowski

(1886 - 1889)

Ks. Jan Biliński

(1889 - 1890)

Wikariusze i pomoc duszpasterska

Ks. Walenty Łubieński (1808 - 1817) jako zarządca parafii

Ks. Grzegorz Kołodziński (1817) jako rezydent

Ks. Juliusz Smoliński (1863)*

Ks. Andrzej Radzicki (1864 - 1865)

Ks. Seweryn Krękowski (1878)

Ks. Wincenty Dmochowski (1872 - 1879)

Ks. Seweryn Krąkowski (1879 - 1880)

Ks. Jan Werner (1883)

Ks. Michał Peża (1883 - 1886)

Ks. Piotr Żajkowski (1888)

Życiorysy kapłanów pracujących w naszej parafii

—

Proboszczowie

Ks. Antoni Tolksdorf. Urodził się w 1744 r. na Warmii. Kształcił się w Seminarium w Warszawie, przy kolegiacie św. Jana, prowadzonym przez zakon księży Bartoszków, gdzie przyjął święcenia w roku 1772 z rąk biskupa Krzysztofa Hilarego Szembeka, koadiutora biskupa płockiego. Z archiwów diecezji warmińskiej wiadomo, że ks. Antoni był do roku 1776 wprawie kapłanem (prawdopodobnie wikariuszem) w Bartągu, a od 22 września 1776 zarządcą tej parafii. 27 marca 1778 został zwolniony z parafii, a 30 marca tego roku otrzymał zgodę na przejście do diecezji płockiej od ówczesnego biskupa warmińskiego Ignacego Krasickiego (nota bene wybitnego polskiego poety okresu Oświecenia). W diecezji płockiej spotykamy go już w roku 1781, kiedy był zarządcą parafii w Stupsku, gdzie przygotował kościół do wymiany podłogi. Jest o tym adnotacja w archiwach dziekana mławskiego.

15 czerwca 1785 (1787?) r. przeszedł na probostwo do Lipowca Kościelnego. Będąc nadal proboszczem w Lipowcu od 8 stycznia 1808 roku został administratorem w parafii w Brzoziu Polskim w państwie Pruskim (miejscowość obecnie nosi nazwę Brzozie i jest siedzibą gminy w powiecie Brodnickim na trasie między Brodnicą a Działdowem), w dawnym dekanacie górznieńskim. Od tego momentu proboszcz rezydował w Brzoziu, zaś w Lipowcu wszystkie posługi sprawował wikariusz. Od końca 1808 roku praktycznie był proboszczem w Brzoziu, gdzie zajmował się duszpasterstwem a także budową kaplicy i kościoła oraz wyposażeniem parafii w potrzebne szaty i naczynia. Zmarł w 1822 roku w Brzoziu Polskim i tam został pochowany.

Jako proboszcz, a potem zarządca Lipowca także dbał o kościół lipowiecki. Według archiwów dokonał gruntownego remontu kościoła i całkowicie go odnowił, tak, że określano to odbudową kościoła. Adnotacje te wskazują, że kościół w Lipowcu prawdopodobnie już wcześniej był murowany. Być może został wybudowany jeszcze przed zaborami albo pod koniec w XVIII wieku.

Ks. Stanisław Łubieński. Urodził się 7 maja 1790 r. w Szreńsku, jako syn Andrzeja i Marianny Koładzińskiej, właścicieli ziemskich. Zmarł w Lipowcu 4 listopada 1871 r. po długiej chorobie, będąc przez 18 miesięcy sparaliżowany. Pochowany został na cmentarzu w Lipowcu Kościelnym.

Uczył się w Żurominie u Reformatów, a następnie wstąpił do seminarium w Pułtusku. Święcenia kapłańskie przyjął 27 marca 1814 r. w katedrze płockiej z rąk sufragana płockiego, bpa A. Luboradzkiego. Pracę rozpoczął w Szreńsku. Na prośbę ówczesnego proboszcza lipowieckiego ks. Antoniego Tolksdorfa, który mieszkał w Brzoziu Polskim, ks. Łubieński 26 czerwca 1817 r. rozpoczął pracę w Lipowcu

W archiwach dziekana makowskiego istnieje informacja z wizytacji. Dziekan opisuje, że kościół był w całości murowany, pokryty dachówką, a zakrystia i świątynia była dobrze zaopatrzona w sprzęty liturgiczne. Parafia posiadała drewnianą plebanię, w stanie bardzo dobrym, złożoną z czterech izb mieszkalnych. Według wspomnianych akt proboszcz odprawiał regularnie nabożeństwa, głosił kazania, dobrze prowadził księgi parafialne i cywilne. Dokonał zrównania cmentarza przykościelnego, a nowy cmentarz grzebalny został w większej części ogrodzony. Ponadto budynki parafialne były w stanie dobrym i na bieżąco remontowane. W 1827 r. ks. Łubieński przygotował kosztorys remontu kościoła. Poza tym gospodarstwo proboszczowskie było dobrze zaopatrzone w inwentarz i sprzęty rolnicze, zaś parafia otrzymywała dziesięciny od chłopów i właścicieli ziemskich. Jedynie, jak opisuje dziekan mławski, nie udało się przekonać parafian do utworzenia szkoły dla dzieci, choć na to były i fundusze, i teren dla budynku.

W 1864 r., w uroczystość odpustową św. Mikołaja, proboszcz obchodził 50-lecie kapłaństwa i w tym czasie otrzymał godność kanoniczną. Odmówił przejścia na kanonię pułuską, tłumacząc to miłością do parafian. Ze względu na wylew i paraliż otrzymał pomoc wikariusza. Zmarł po długiej chorobie.

Ks. Józef Osiecki. Urodził się 18 marca 1825 roku w Witosławicach koło Drobina, jako syn Leona i Julianny Sutkowskiej. Zmarł w Orszymowie 9 lutego 1895 r. Wyświęcony na kapłana 26 maja 1850 r. w Płocku. Był wikariuszem i proboszczem w kilku parafiach. Jako proboszcz w Zakroczymiu zaangażowany w Powstanie 1863 r. został aresztowany. Po roku dzięki interwencji bpa płockiego W. Popiela zwolniony po roku. W latach 1872 - 1873 był proboszczem w Lipowcu. Przeszedł następnie go parafii w Górze. Był znanym pisarzem i przyjacielem kilku uczonych oraz publicystą piszącym w wielu pismach katolickich i społecznych.

Ks. Tomasz Kwiatkowski. W archiwach opisany jest jako przeor Lipowskiej Parafii w 1880 r. Być może pełnił tę funkcję jeszcze wcześniej. Nie udało się do tej pory odnaleźć więcej o nim informacji. Występuje jednak w spisie kapłanów represjonowanych za udział bądź sympatię wobec Powstania Styczniowego. Według tego spisu w 1863 roku będąc proboszczem w Dąbrowie Mławskiej werbował do Powstania. Za to został aresztowany przez wojska carskie 25.IV.1863 r. Przebywał długi czas w areszcie. Pojawia się dopiero jako proboszcz Lipowiecki.

Ks. Marcjan Morzejewski. Nie wiele wiadomo o tym kapłanie.. Jego postać pojawia się w księgach metrykalnych w roku 1884, gdzie podpisywał się jako Administrator parafii Lipowieckiej.

Ks. Stanisław Żebrowski. Urodził się 21 lipca 1849 r. we wsi Żebry w parafii Sieluń, jako syn Michała i Rozalii Brodowskiej. Zmarł nagle 19 sierpnia 1920 r. w Rzekuniu. Wyświęcony został w 1872 r. w Płocku. Pracował kilka lat jako wikariusz w różnych parafiach. Został

PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA w Lipowcu Kościelnym 1 marca 1886 r. Pracował tu przez 3 lata do 17 kwietnia 1889 r., kiedy to przeniósł się do Kościoła Strzałkowskiego. W czasie pracy w Lipowcu założył chór parafialny złożony z włościan.

Ks. Jan Biliński. Urodził się w 1847 r., zaś zmarł w Warszawie 15 lipca 1920 r. Wyświęcony na kapłana w 1873 roku w katedrze płockiej. Pracował w kilku parafiach jako wikariusz, a od 1881 roku rozpoczął pracę jako administrator w Stupsku. 17 kwietnia 1889 roku otrzymał nominację na administratora w Lipowcu. Przez rok dokonał remontu plebani oraz odrestaurował kościół. Rok później przeniósł się do Dąbrowy.

Wikariusze i pomoc duszpasterska

Ks. Walenty Łubieński. Urodził się w 1780 r. w Białasach w parafii Łukomie. Jego rodzicami byli Andrzej i Franciszka Łubieńscy, właściciele Białas. Zmarł w Kikole 5 stycznia 1863 r. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1804 r. w Pułtusk, gdyż studiował w Seminarium Pułtuskim. W 1806 roku został przeniesiony do Lipowca, gdzie pracował do 15 lipca 1817 r., kiedy to otrzymał komendę (zarząd) w parafii Kikół. Pracował tam do swojej śmierci. Przebywając w Lipowcu sprawował zarząd w imieniu proboszcza - ks. Tolksdorfa. W pracy w parafii zajmował się budową (rozbudową?) świątyni lipowieckiej.

Ks. Grzegorz Kołodziński. Urodził się w 1750 r. w Liberadzu w parafii Szeńsk, w Ziemi Zawkrzeńskiej. Święcenia kapłańskie otrzymał 4 lipca 1773 r. w katedrze płockiej. Pracował w kilku parafiach, był misjonarzem w Sierpcu. Następnie był proboszczem w Kikole i dziekanem lipnowskim. W 1812 r. otrzymał kanonię kapituły pułtuskiej. Ze względu na stan zdrowia przebywał w gościnie u ks. Tolksdorfa w Lipowcu Kościelnym jako rezydent. W 1817 r. w aktach wizytacyjnych dziekan mławski opisuje sytuację rezydenta i poleca go uwadze biskupa. Później ks. Kołodziński przebywa w Domu Księży Emerytów w Płocku, gdzie zmarł w 1823 r.

Ks. Juliusz Smoliński. W wykazach księży represjonowanych za Powstanie Styczniowe występuje jako wikariusz lipowiecki w roku 1863. Wstąpił się kazaniami patriotycznymi w czasie Powstania. Za to prześladowany przez zaborców.

Zmarł w Płocku 26 lutego 1908 roku. Wyświęcony na kapłana 7 października 1860 r. we Włocławku jako kapłan diecezji płockiej, ze względu na to, że w diecezji nie było wówczas biskupa, a tylko zarządca.

W roku 1864 skierowany został do Lipowca Kościelnego jako wikariusz. Oskarżony przez zaborcę o nieprawomyślność oraz agitację powstaniową i głoszenie politycznych (czyli patriotycznych) kazań został aresztowany 25 lipca 1865 r. i osadzony w Płocku i oddany pod sąd. Skazany został na przesiedlenie do jak najdalszej parafii otrzymał nominację na wikariusza do Bożewa.

Ks. Wincenty Dmochowski. Urodził się 26 grudnia 1838 r. w Rosochatem Kościelnym, zmarł w Wyszkanie 23 marca 1902 roku. Wyświęcony na kapłana w 1866 roku. W latach 1872 - 1879 był wikariuszem w Lipowcu Kościelnym.

Ks. Seweryn Krękowski. Urodził się w roku 1843. Był absolwentem seminarium duchownego w Płocku, gdzie w roku 1868 otrzymał święcenia. Pracował jako wikariusz w Dobrzyniu nad Wisłą, Tłuchowie i Karniewie. W roku 1872 przeniesiony został do Płocka na wikariat do katedry, gdzie pełnił także funkcję kapelana szpitala św. Aleksego. Następnie pracował w Krzynowłodze Wielkiej i Ciechanowie. Następnie kilka miesięcy spędził w Zakroczymiu w klasztorze. W roku - prawdopodobnie - 1878 był wikariuszem w Lipowcu Kościelnym. W dniu 8 maja 1880 r. przeszedł do Pniewa. Od roku 1882 przebywał w klasztorze karmelitańskim w Oborach. Tam prawdopodobnie zmarł.

Ks. Jan Werner. Urodził się w 1859 r. Studiował w seminarium duchownym w Płocku, które ukończył przyjmując święcenia 11 czerwca 1883 r. w Płocku. Pracę kapłańską rozpoczął jako wikariusz a Lipowcu z delegacją do Dąbrowy Mławskiej, jako pomoc choremu proboszczowi w Dąbrowie. 11 grudnia 1883 r. przeniesiony na wikariat do Sarbiewa, od 1886 r. pracował w Ratowie. W 1887 r. został administratorem w Zaręczach, zaś dwa lata później w Sarbiewie. 24 sierpnia 1894 r. został proboszczem w Serocku, a w roku 1901 w Sarnowie. Ostatnią placówką była parafia w Goworowie. Zmarł w szpitalu w Warszawie 26 kwietnia 1919 r. Pochowany został w Goworowie.

Ks. Michał Peża. Urodził się w roku 1856, wyświęcony na kapłana 16 czerwca 1881 r. w Płocku przez ówczesnego biskupa A. Gintowna. Pracował jako wikariusz w Krasnem i Sarbiewie. 11 grudnia 1883 roku skierowany do Lipowca, jako wikariusz z obowiązkiem administracji parafii w Dąbrowie Mławskiej, ze względu na chorobę tamtejszego proboszcza. W 1886 roku pracował w kolegiacie pułtuskiej. W roku 1887 otrzymał administrację parafii Mazowsze koło Kikoła. W roku 1891 pracował jako proboszcz w parafii w Dobrzejewicach. Prawdopodobnie przeniósł się do innej diecezji.

Ks. Piotr Żajkowski. Urodził się 18 października 1865 r. w Olszewcu w parafii Węgra, jako syn Wojciecha i Scholastyki Wyżyńskiej. Zmarł 8 grudnia 1931 r. w Bogurzynie. Wyświęcony został na kapłana 25 lutego 1888 r. w Płocku. 17 grudnia 1888 roku przeniesiony na wikariat w Lipowcu, gdzie pracował kilka miesięcy.